

3
0
3
0
5

Poniatowski 30/XII 42r.
Moje przeżycia w Rosji Z 10505 10505
Ja mieszkalem w Białostockim woj. w Grajewskim pow. w Białostockiej gminie wieśce Białasewie. W dniu 20 czerwca w roku 1941 o 12 r. nocy ktoś zapukał do domu. Mamusia wstała i otworzyła drzwi. I wszli enkaukńscy. I razem z bratem i siostrą adraru wstałem. Enkaukńscy najpierw powiedzieli że przenosimy do drugiego województwa i sam racząt robić reurizę. My jednak przedzielili że prynieśli nas wywarzy. Załatwiliśmy pakowanie rzeczy. O godz. 8 rano rusziliśmy do komitetu ciekające na inne wozu. Siedzi było tam bardzo dużo. Gdy się wszyscy zjechali pojechaliśmy na stację. Tam nas wsadzono do towarowego wagonu numeru 5. Tam nas zamknęli tylko okna porastawialiście. Wieczorem po czątce ruszyły. Jechał bardzo przodko. Na przystankach nie zatrzymywał się ani w Wolkowysku. I tam przyległyli drugi transport. Po drodze nic nie dawali ani w Mińsku trąby wody. Gdzie słyszelismy bombardowanie niemieckie. Poza całym radzieckim dostaliśmy 3 razy rupy i makaronu i 10 razy wody. Kolejki wiertły nas 2 tygodnie. Kolejki wiertły nas

0
0
3
0
6

2 tygodnie. Kolej ranieli nas do Omaka. Ta samochodem statek nie mógł wróć. Pojechaliśmy małym statkiem musimy ranieli do cyrku. Na treci dzień mieli nas wywozić na bocie firmy placie. Chciar mieliśmy restaurowanie do Tary to wszystko leżał wokół Tatars. Pano podniestliśmy bunt arabscy nuciili broni jedno pojechali do Omaka. Z Omaka kolej pojechali na północ i że nie chciemy jechać wzdłuż Emba i nuciili broni lecz dnie do Tyszkistanu. W Tyszkistanie pojechaliśmy Karachstanu. Tam rano z całego miasta ruszyli się milicyjanci tak że ich byliśmy na bokach Genez. Od kolei byliśmy 110 km. O wiecej niż ludzi. Dzień to nie nie pomogło muzułmanom jechać do Tatarsów nie nie wiedzieliśmy ponieważ był przedstawiony w druku dali po 30 rubli. Wywozili po wagonach na wagon i maju w 1940 roku. Gdy odwiedziliśmy się o Tatarsów bardziej wyjeżdżali w nocy. Gdy adwokat my ad brzegu nie wiedzieliśmy się roszczenia. it gdy przyjechał na wózki jeszcze lepiej się kiedys. Statkiem jechaliśmy do 19 lipca Tatarsów. Na stacji Czarno roszczenia. Tatarz rządził nas do wojska. Ja z bratem zapisałmy się wypredkowaliśmy i naprawadlono nas do srebrzy. Tam mogliśmy się do junaków w Gheraine. Później przyjechałem do Sachy, smy kupyły wszystko. Po 3 dniach pojechaliśmy na Kołtchaz rządu. Tam było nam bardziej dobrze. 19 września wyjechaliśmy do Iranu. Tam porozmawialiśmy po domach i wieczorem karakoli Persii. Najpiękniej jechaliśmy do Persii kolej. Później jechaliśmy do Tarni. Po tygodniu odpracowania pracowaliśmy smy statkiem. Statkiem przyjechaliśmy do Pachlevi. W Pachlevi była przy karawarami karawany. Na miesiąc pracy placili 32,28, wypracaliśmy się z junaków. Później rarem z mamurami i smy rubli najwięcej do 50 rubli. Tam byliśmy 2 miesiące. Po agłorodku przyjechaliśmy do Teheranu na żgi aków cywilny, nie amnestię dostaliśmy restaurowanie na wyjazd do Tary.

Po wydaniu restauroweniu przyjechaliśmy małym statkiem do stacji Poniatowski Józef klasa V a.
wadnej tam roszczenia tydzień na wielki statek. Dzień dury,

10505